

8STE JAARGANG, NR. 138
17 MEI 2010

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
- 5 BOEKBESPREKING**
- 6 PLATENRECENSIES**
 Michiel Borstlap, Marike van Dijk,
 Thijs Cuppen, Rita Reys, Cedar
 Walton, I Compagni, Antonio Figura,
 Roelofs2 Lauscher Trio e.a.
- 13 CONCERTVERSLAGEN**
 New Cool Collective Big Band,
 Carla Bley, Sipiagin/Teepe 4-tet.
- EN VERDER:**
- 16 'De jazzliefhebber sterft uit.'**
- 18 Love for sale: jazz en sponsoring**

JAZZFLITS 139
 staat 7 juni op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

JAZZDAG TREKT OOK INTERNATIONALE BELANGSTELLING

De vierde Jazzdag, 7 mei in Amersfoort (dat zichzelf tot 'Dutch Capital of Jazz' heeft uitgeroepen) trok ruim duizend bezoekers. Onder hen bevonden zich delegaties uit China, India, Servië, Taiwan en Thailand.

De Jazzdag bereikte voor het derde achtereenvolgende jaar haar maximale capaciteit. Volgens de organisatie, de Stichting JazzNL en Buma Cultuur, blijkt daaruit dat de dag inmiddels is uitgegroeid tot een vaste waarde voor de Nederlandse jazz. Overdag namen de bezoekers deel aan een uitgebreid seminarprogramma. Daarin lag de nadruk op de Nederlandse jazz als exportproduct. 's Avonds waren er 23 showcases (korte concerten) verdeeld over vier locaties. Radio 6 verzorgde een acht uur durende live-uitzending vanaf de Jazzdag. Uit handen van Cees Schrama kreeg Susanna von Canon in de namiddag tijdens het Trade Dinner de Jazz Industry Achievement Award. Ze ontving een geldbedrag van 1.500 euro en een sieraad in de vorm van een Blue Note, gemaakt door goudsmit Gert Hovius.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

INKOMENSPOSITIE JAZZMUSICI TEN OPZICHTE VAN 1996 LICHT VERBETERD

De inkomenspositie van jazzmusici is ten opzichte van 1996 licht verbeterd. Dat is de conclusie van Chiria da Luz Fortes in haar Master-scriptie voor de Kunst en Cultuurwetenschappen van de Erasmus Universiteit Rotterdam. Het gemiddeld aantal optredens daalde, zo stelde ze verder vast.

Het onderzoek 'Ontwikkelingen binnen de sociaaleconomische positie van jazzmusici in Nederland' omspande de periode 1996 – 2009. Voor de gegevens uit 1996 maakte Da Luz Fortes gebruik van het onderzoek 'Kwinten en Kwartjes' van Teunis IJdens en Deborah van der Velde. De gegevens over 2009 verzamelde ze zelf. Uit een populatie van 1.550 jazzmusici selecteerde ze achthonderd jazzmusici. Die kregen een vragenlijst. Da Luz Fortes ontving 158 ingevulde vragenlijsten retour. "De huidige situatie is er in ieder geval niet slechter op geworden. Slaagt de muzikant erin om aan de bak te komen, dan zijn de beloningen wat hoger dan ze twaalf jaar geleden waren", zo luidt haar algehele conclusie.

In 1996 verdiende een jazzmusicus gemiddeld netto 1.350 euro per maand (in euro's van 2009, rekening houdend met de inflatie); vorig jaar was dat 1.565 euro. Ongeveer ¾ van de respondenten verdiende minder dan 2.000 euro netto per maand. De helft van hen had maandelijks minder dan 1.300 euro te besteden. Musici met een hoger totaal inkomen dan gemiddeld, legden zich meestal ook toe op arrangeren, produceren, het organiseren van concerten of zijn zelfstandig ondernemer. Jazzmusici verdienen hun geld voor ca. 40% met optreden en voor ca. 20% met lesgeven en workshops. De rest komt uit niet-muzikale activiteiten. Hoewel het gemiddeld aantal optredens per jaar sinds 1996 is gedaald, is het inkomen daaruit toch gestegen. Jazzmusici zijn voor het grootste deel (40% in 2009, 37% in 1996) zelfstandig ondernemer. Het aantal jazzmusici met tijdelijke contracten is fors gedaald (van 23% naar 4,5%) en het aantal met vaste arbeidscontracten ook (van 12% naar 5,6%). Van de generatie 20+ heeft 80% een conservatoriumdiploma. Bij 30+ is dat 70% en bij 50+ daalt het percentage naar 39%.

...vervolg linkerkolom pagina 2

NIEUWS

VERVOLG VAN PAGINA 1

INKOMENSPOSITIE JAZZMUSICI

Moderne jazz en improvisatiemuziek zijn de belangrijkste bron van inkomen. Oude stijl en dixieland dragen veel minder bij. Subsidies gingen in 2009 vooral naar moderne jazz en improvisatiemuziek. Het aantal subsidies en optredens in dit genre is sinds 1996 gestegen. Uit het onderzoek komt verder naar voren dat het aantal buitenlandse optredens van Nederlandse jazzmusici 'flink' is gestegen.

(Bron: Muziekwereld, nummer 2, 2010)

'Jazzliefhebber sterft langzaam uit.'

De jazzliefhebber zal langzaam uitsterven. Dat voorspelde Arno Prins van onderzoeksbureau TimBoodle 7 mei op de Jazzdag in Amersfoort. Hij presenteerde daar de uitkomsten van een onderzoek naar de muzikale smaak van de Nederlander. Mensen blijven verstockt aan de muziek uit hun jeugd, zo verklaarde hij, en dat is tegenwoordig geen jazz meer.

[...lees verder op pagina 16](#)

Buma Cultuur zoekt sponsor voor de Nederlandse jazz

Buma Cultuur is op zoek naar een sponsor voor de Nederlandse jazz, zo bleek tijdens de Jazzdag in Amersfoort. Het logo van die sponsor moet opduiken bij festivals, concerten en individuele jazzmusici. Ook zal waarschijnlijk een nieuwe jazzprijs in het leven worden geroepen waaraan de sponsor zijn naam verbindt.

[...lees verder op pagina 18](#)

SF Jazz krijgt nieuw gebouw

SF Jazz, de organisatie achter het San Francisco Jazz Festival en naamgever van het SF Jazz Collective, krijgt een nieuwe behuizing. Het ultramoderne SF Jazz Center gaat 60 miljoen dollar kosten en zal naar verwachting in de herfst van 2012 gereed zijn. De helft van het benodigde geld is al bijeengebracht. Van een anonieme geveger kwam 20 miljoen. Volgens SF Jazz is de gift 'the largest ever given to a jazz institution.' Het gebouw wordt ontworpen door Mark Cavagnero en zal volledig dienstbaar worden gemaakt aan de muziek. Zowel akoestische als elektronisch versterkte muziek moeten er goed gaan klinken. Het SF Jazz Center krijgt ook lesruimten en een opnamestudio. SF Jazz startte in 1983 dankzij een donatie van 10.000 euro.

PLATEN

AMSTERDAM JAZZ ORCHESTRA NEEMT CD OP

Het Amsterdam Jazz Orchestra heeft in de week van 19 april in een studio te Weesp een nieuw album opgenomen. Onder leiding van Yaniv Nachum werden composities vastgelegd van Tini Thomsen, Morris Kliphuis, Marzio Scholten, Floris van der Vlugt, Kobi Arditi en Yaniv Nachum. De plaat verschijnt in het najaar. (Foto: Alice Zulkernain)

PODIA

Chick Corea. (Foto: Lynn Goldsmith)

CHICK COREA BETOONT EER AAN BILL EVANS

In de New Yorkse Blue Note Club heeft pianist Chick Corea van 4 tot en met 16 mei een eerbetoon gebracht aan zijn voorganger Bill Evans. Hij deed dat samen met twee voormalige Evans-begeleiders: bassist Eddie Gomez en drummer Paul Motian.

"Bill Evans as a pianist, as a composer and a friend whom I met and talked to a precious few times, created a world of music that has brought pleasure and fascination to musicians, pianists especially, and music lovers for decades now", zegt Corea op zijn website. "Putting Eddie's amazing mind together with the constantly fresh and wide vision that Paul has brought to jazz has been an idea that has grown in my mind for years now."

In het programma 'Further Explorations of Bill Evans' speelde Corea stukken die bekend zijn van Evans, maar ook nieuwe stukken. Die schreef hij speciaal voor de gelegenheid in de geest van het Bill Evans Trio. Speciale gasten waren gitarist John Scofield (op 12 mei) en fluitist Hubert Laws (op 13 mei). Van de optredens zijn audio- en video-opnamen gemaakt. Naar alle waarschijnlijkheid zullen die op cd en dvd verschijnen.

NIEUWS

Dit jaar weer Dutch Impro Academy

Voor de tweede keer vindt dit jaar in Rotterdam de Dutch Impro Academy plaats. In deze Academy kunnen (internationale) musici eind augustus een week lang de kneepjes van het improviseren leren van Anne la Berge (p), Bart van der Putten (sax), Eric Boeren (cornet), Mary Oliver (vi), Wolter Wierbos (tb) en Han Bennink (dr). De week wordt afgesloten met een aantal optredens.

Nieuw in Berlijn: de Jazzkomm

Internationale jazzprofessionals worden op 8 en 9 september in Berlijn verwacht voor de eerste editie van de Jazzkomm. Dit evenement, onderdeel van de Berlin Music Week, biedt de deelnemers de gelegenheid om contacten te leggen, zaken te doen en zich op de hoogte te stellen van de nieuwste trends in de jazzwereld. Doel van het evenement is 'dem Image des Jazz neue Aktzente zu verleihen und ihn einem breiteren Publikum näher zu bringen'. Tijdens Jazzkomm kunnen deelnemers onder meer paneldiscussies en (korte) concerten bezoeken. De '48 Stunden Jazz' worden gesitueerd in het Convention Center en op diverse locaties in de stad.

(<http://www.jazzkomm.de>)

John McLaughlin krijgt Škoda-Award

Tijdens de beurs Jazzahead! in Bremen kreeg gitarist John McLaughlin eind april voor zijn gehele oeuvre de Jazzahead!-Škoda-Award 2010.

(Foto: Messe Bremen/Frank Pusch)

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

PRIJZEN

PETER GUIDI 'KONINKLIJK' ONTHAALD IN HET CONSERVATORIUM VAN AMSTERDAM

Peter Guidi (links met microfoon) tijdens de surprise party in het Amsterdamse conservatorium. (Foto: A. Zukarnain)

Orkestleider Peter Guidi is 29 april in de Beurs van Berlage koninklijk onderscheiden door Lodewijk Asscher, de waarnemend burgemeester van Amsterdam. Na afloop werd hij, onder begeleiding van een New Orleans-straatorkest bestaande uit zijn leerlingen van de Muziekschool Amsterdam, naar het hoofdstedelijk conservatorium vervoerd. Daar werd hij opgewacht door het Amsterdam Jazz Orchestra dat hem een muzikale hulde bracht, die hij goedgehumt in ontvangst nam (zie foto). Veel leden van dit orkest zaten tijdens hun studie in zijn Jazzmania Bigband of liepen stage bij hem op de Muziekschool Amsterdam. Guidi richtte twintig jaar geleden de jazzafdeling van die muziekschool op en leidt tal van jeugdorkesten.

OVERIG

CUBOP CITY BIG BAND MET NIEUWE CD EN REEKS OPTREDENS TERUG VAN WEGGEWEEST

De Cubop City Big Band, het ensemble van Lucas van Merwijk dat zijn rijkssubsidie verloor en daarom eind 2008 moest stoppen, is terug. Met een nieuwe cd, 'Que Sensación', en een reeks concerten.

De terugkeer wordt mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten, dezelfde instelling die beschikte dat de structurele bijdrage aan het orkest moest worden stopgezet. De Cubop City Big Band krijgt in plaats daarvan een tweejarige projectsubsidie. Deze financiële bijdrage maakt het mogelijk om een nieuwe cd uit te brengen. Een cd die al in productie was toen het bericht over subsidiestopzetting binnenkwam. Met dit zesde album, 'Que Sensación', brengt de band een ode aan de pioniers van de Afro-Cubaanse jazz, onder wie Emiliano Salvador, Grupo Afro Cuba en Paquito de Rivera. Speciale gast is gitarist Leonardo Amuedo. Rik Mol (tp), Ilja Reijngoud (tb), Marc Bischoff (p), Rolf Delfos (sax) en Nils Fischer (perc) soleren. Het album wordt gepresenteerd tijdens de komende tournee van de bigband. Die loopt van 19 mei tot 2 juni en staat in het teken van Musica Afro Venezolana. Gasten zijn percussionist Roberto Quintero en zangeres Yma America. (<http://www.lucasvanmerwijk.nl>)

NIEUWS

Nalatenschap Dexter Gordon naar Library of Congress

Meer dan duizend stukken uit de nalatenschap van saxofonist Dexter Gordon zijn door zijn weduwe Maxine overgedragen aan de Library of Congress. De collectie omvat zijn gehele loopbaan van vijftig jaar en bevat tal van (78-toeren) platen. Veel betreft de film 'Round Midnight' uit 1987, waarin Gordon de hoofdrol speelde. Deze rolprent van Bertrand Tavernier bracht hem in Europa veel bekendheid. In Italië werd hij in die periode eens onder politiebegeleiding ergens naartoe gebracht, zo vertelde Maxine Gordon tijdens de overdrachtplechtigheid in Washington. Dit ontlokte hem de opmerking: "This is the first time the police have been in front of me with their lights on!"

Dim Kesber gast bij jubilerende DSC

Saxofonist/klarinetist Dim Kesber (80) was 8 mei te gast bij het jubileumconcert van de 65-jarige Dutch Swing College Band in de Dr. Anton Philipszaal in Den Haag. Kesber was van 1946 tot 1960 lid van dat orkest. Zelf viert hij dit jaar ook een 65-jarig jubileum. Als beroepsmusicus. Kesber is bekend als leider van de Reunion Jazz Band. Maar hij speelt ook nog steeds met Dim Kesber and the Augmenters (met uitsluitend jonge musici) en Dim Kesber and Friends.

Weer jazz in De Otter

Jazzpodium De Otter in Loosdrecht is terug van weggeweest. Het restaurant is van eigenaar gewisseld en de nieuwe uitbaatster Kim van Waveren heeft de jazz weer omarmd. Menno Veenendaal programmeert.

Jazzhus Montmartre heropend

Na 34 jaar is het legendarische Jazzhus Montmartre in Kopenhagen heropend. Sinds 1 mei is de club weer te vinden op de oude locatie in de Store Regnegade, compleet met een jazzcafé. De heropening is een initiatief van de Deense jazzpianist Niels Lan Doky. Het eerste optreden werd verzorgd door een Zweeds/Deense All Star Band geleid door de Amerikaanse drummer Jeff 'Tain' Watts. Ooit traden in de club grootheden op als de saxofonisten Ben Webster, Dexter Gordon en Stan Getz. De nieuwe eigenaren hopen de club met de hulp van donateurs en vrijwilligers draaiende te houden. De club hoeft niet winstgevend te zijn. De initiatiefnemers gaan voor een kostendekkende exploitatie.

OVERIG VERVOLG

DUITSE BEURS JAZZAHEAD! TREKT DUIZENDEN

De vijfde editie van de beurs Jazzahead!, die van 22 tot en met 25 april plaatsvond in het Duitse Bremen, heeft ruim vijfduizend bezoekers getrokken. De beurs ontwikkelt zich rap tot een wereldwijd toonaangevend jazz-evenement en is ieder jaar weer groter dan voorheen.

Uit tientallen landen waren ruim vijfduizend jazzprofessionals (organisatoren, medewerkers van labels en festivals, boekers etc.) naar Duitsland gekomen om informatie te delen, oude bekenden te ontmoeten en nieuwe contacten te leggen.

Bezoekers van Jazzahead! Links op de foto: Bob Hagen, de oprichter van Jazzimpuls. (Foto: Messe Bremen/Frank Pusch)

De bezoekers kregen een uitgebreid programma voorgeschoteld met symposia, workshops, concerten (onder meer de German Jazz Meeting) en een jazzmarkt met 276 deelnemers uit 23 landen. Ook het Muziek Centrum Nederland (MCN) stond daar met een grote stand. Daarin presenteerden zich onder meer de Stichting Tetzepi, Tryptone, Stichting Brokken en JazzNL. MCN maakte ook reclame voor de Dutch Jazz & World Meeting van begin december.

Oude bekenden ontmoeten. (Foto: Messe Bremen/Frank Pusch)

Ondanks het succes van de beurs is het de vraag of deze in Bremen blijft. Het evenement kan zichzelf financieel alleen bedruipen met subsidie van de overheid en dat is voor de Messe Bremen een bezwaar. Andere Europese steden hebben al interesse getoond om de beurs over te nemen.

JAZZ OP PAPIER

MONUMENT VOOR TOMMY

Bo Lindström en Dan Vernhettes.
Traveling blues :
the life and music of Tommy Ladnier.

Parijs : Jazz 'Edit, 2009.

215 pag. : ill. ; 29x26 cm.

ISBN 978-2-9534-8310-9.

Prijs 53 euro incl. porto.

Zie voor meer informatie en bestellingen: www.jazzedit.org.

Wie in de New Grove kijkt wie welke bijdrage heeft geschreven, vindt daar als laatste Bob Zieff, een 'underground composer', die connecties onderhield met Dick Twardzik en Chet Baker. Merkwaardig is dan dat hij de lemma's schreef van een tiental oudgedienden in de jazzhistorie. Een van hen is cornettist/trompettist Tommy Ladnier, die een kleine kring van fervente aanhangers kent. Twee van hen, een Zweed en een Fransman, die, elk voor zich, al jaren bezig waren speurwerk te verrichten, schreven gezamenlijk een boekwerk, dat ze, na gebrek aan belangstelling van een officiële uitgever, maar op eigen kosten hebben uitgegeven in een oplage van vijfhonderd stuks.

Tommy Ladnier was zogezegd een loser, al komen we dat begrip niet in het boek tegen. Op cruciale momenten in zijn leven nam hij de verkeerde beslissingen, maakte nauwelijks, zeg maar nooit, een plaat onder eigen naam en stierf toen hij 39 was. Zijn discografie toont hem in diverse constellaties: veel bluesbegeleidingen (Ida Cox, Ma Rainey), in de band van Fletcher Henderson, de revueorkesten van Sam Wooding en Noble Sissle, en, in 1932, samen met Sidney Bechet, met de New Orleans Feetwarmers, die men wel niet als een NO-revivalband kan bestempelen, maar die toch genoeg elementen in zich bevatte om muziek voort te brengen die tegen de toen heersende smaak inging. Een soortgelijke formatie in 1938, op instigatie van Hugues Panassié in het leven geroepen, stond juist wel een navolging voor van de oude NO-opvatting. Beide sessies bevatten overigens wel enkele hoogtepunten uit de jazzgeschiedenis. Over de periode ertussen is van Ladnier weinig bekend. Zijn afwezigheid zal te maken hebben gehad met de magere jaren. Omstandigheden ook die, zoals elk naslagwerk je kan vertellen, hen reeds in 1929 aanzetten een zogenaamde tailor's shop te beginnen. Het blijkt dat we daarbij eerder aan een stomerij moeten denken: 'kleermaker' hield voor Bechet in, dat hij pakken stond te persen, terwijl Ladnier niets beters wist te doen dan schoenen te poetsen.

De schrijvers hebben alles uitgeplozen wat maar enigszins met Ladnier in verband kon worden gebracht. De eerste hoofdstukken gaan ver in het verleden terug om het ontstaan van New Orleans te beschrijven, alsook om de stamboom van de Ladniers op te zetten. Tommy zou zijn eerste schreden op het muzikale pad hebben gezet in de amateurband van de Fritz brothers. Toen daar geen documenten van bestonden, ontdekten de schrijvers dat het om de Frick-familie ging. Ook die werd helemaal uitgekled. En als de auteurs er niet uit kwamen en krantenberichten en uitspraken elkaar tegenspraken, kan de lezer binnen één alinea vijf maal modale begrippen tegenkomen als waarschijnlijk en plausibel.

Het verdere verloop van Ladniers doen en laten krijgt eenzelfde behandeling. De perioden dat hij in Europa verbleef worden nauwkeurig in kaart gebracht, ook letterlijk. Alle bandleiders en medespelenden krijgen een korte biografie, de rol van Panassié wordt uitvoerig besproken, en alle op de plaat gezette nummers worden geanalyseerd. Als het – bijna – vierkante formaat ergens zin heeft dan is het wel hier: binnen en buiten de twee kolommen tekst is er plaats gemaakt voor plattegronden, toegangskaartjes, platenlabels en muziektranscripties. De vele aantekeningen zijn alle te raadplegen in de marges van de pagina's. Het boek oogt fantastisch: het is een monument. De auteurs hebben al hun bevindingen geregistreerd, of die nu tot resultaat leidden of niet. Een uitgever echter, die ongetwijfeld geconcludeerd zou hebben dat het mes drastisch gehanteerd moest worden, had er een heidense klus aan gehad.

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

MARIKE VAN DIJK

Patches of Blue

Eigen beheer

www.marikevandijk.com

Bekijk Marike van Dijk; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=2-Ytu5iUPoA>

De sax was vele jaren niet echt een vrouweninstrument. Maar zie, daar is uitdrukkelijk verandering in gekomen. Tineke Postma, bijvoorbeeld, excelleert als componiste en soliste. En er loopt veel meer talent rond in Nederland. Wat te denken van Marike van Dijk (1982). Ze speelt sax sinds haar elfde en ontdekte de jazz op veertienjarige leeftijd dankzij een lokale bigband. Inmiddels is ze cum laude afgestudeerd als bachelor aan het Rotterdams conservatorium en heeft ze – na een studie aan de Manhattan School of Music in New York – haar master gehaald in Amsterdam. Ook al cum laude. Deze zomer staat Marike op het North Sea.

Een cd kon niet uitblijven, want Van Dijk beheerst niet alleen haar saxen; ze schrijft met overtuiging haar eigen muziek. Op het debuutalbum 'Patches of Blue' horen we haar met andere jeugdige krachtpaters: Marzio Scholten op gitaar, Franz von Chossy op piano, Ruben Samama op bas en Joost Kroon en Mark Schilders op slagwerk. Van Dijks toon is lyrisch. Het schettert en knettert niet. Haar geluid is sober, op het droge af. Ze speelt gedecideerd en gecontroleerd.

Ballads wisselt ze af met groovende, swingende stukken. Melodisch zijn de negen composities niet allemaal even spannend, maar met haar uitgesproken spel en de hechte samenwerking met 'de mannen' weet Van Dijk de aandacht toch vast te houden. De ambachtelijkheid is dik voor elkaar bij deze soliste die zich op haar eersteling durft te uiten via 'blauwe vlekjes in een bewolkte Nederlandse hemel.'

Hans Invernizzi

THIJS CUPPEN TRIO

Homeground

OAP Records

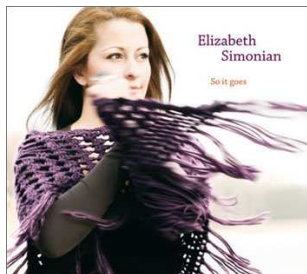
Beluister het Thijs Cuppen Trio op:

www.thijscuppen.com

Melancholie en euforie zijn meestal elkaars tegenpolen. Maar soms liggen beiden ook dicht bij elkaar en vormen de temperaturen een interessante balans. Zoals geluk ook iets heeft van breekbaarheid. Het zijn vaak subtiliteiten die het verschil maken, die het evenwicht creëren en bewaren. Ook in de muziek van pianist Thijs Cuppen. Zijn composities worden gekenmerkt door kracht en fijnzinnigheid. Heldere structuren die gekleurd worden door delicate versieringen. Expressief en ingetogen. Toegankelijk in vertrouwd, soms filmisch klinkende melodieën en verrassend in de detaillering.

'Homeground' is het debuut van Thijs Cuppen, als leider van zijn trio. Met nadruk op dat laatste omdat Cuppen al een tijdje meedraait in de jazzscene en als lid van bands (bij saxofoniste Susanne Alt en zangeres Simone Honijk) of als begeleider van anderen (Daniël Samkalden) in de kleinkunst bekend is met stijlen anders dan jazz. Deze diversiteit toont ook de veelzijdigheid van Cuppen die ook op de cd hoorbaar is. 'Homeground' is een bekentenis. De titel preludeert op wat door de pianist beschouwd wordt als zijn muzikale basis. Een fundament dat de wortels vormt van zijn talent, van zijn gaven als componist en van zijn bekwaamheid als pianist. En niet te vergeten van zijn capaciteiten als leider van een trio. Want opmerkelijk op deze plaat is ook de rol van drummer Philippe Lemm en contrabassist Cord Heineking. In de composities van Cuppen krijgen beide musici volop ruimte om die subtiliteiten die dit album typeren vorm te geven. Lemm is een uiterst muzikaal drummer die intrigerende patronen speelt, terwijl Heineking ritmisch en harmonisch bij uitstek een bindende factor is. 'Homeground' toont de identiteit van een lyrisch pianist met een rijke

Frank Huiser

ELIZABETH SIMONIAN**So it goes****Eigen beheer**www.elizabethsimonian.com**Bekijk Elizabeth Simonian; klik hier:**<http://www.youtube.com/watch?v=mnO-bqB8uoo>**ANTONIO FIGURA****Strong Place****Schema Rearward****Beluister het Antonio Fugura Trio:**www.myspace.com/antoniofigura**VERVOLG CD-RECENSIES**

Elizabeth Simonian is een relatief onbekende naam in de Nederlandse muzieksce­ne. De zangeres is het kind van een Zweeds/Noorse moeder en een Armeense vader. Ze werd geboren op Cyprus en pendelde tot voor kort tussen dat eiland en Zweden. Simonian belandde op het Rotterdams Conservatorium en studeerde daar vorig jaar af. Cum laude. Op dit moment toert ze met trombonist Ilja Reijngoud, die hoog opgeeft over Simonians kwaliteiten.

Het speelveld van Simonian ligt tussen de jazz, de pop en wereldmuziek in. Op haar eerste cd 'So it goes', met hoofdzakelijke eigen liedjes, domineert de pop, maar we treffen ook de standard 'On the Street Where You Live' aan, als afsluiter. Simonian zingt het duet met toetsenist Bart de Win. Ook het latinstuk 'Mr Mr' komt in de buurt van de jazz. Grappige voetnoot is de Zweedse traditional 'Jag vet en dejlig Rosa'.

"Simonian schrijft fijne­gevoelige liedjes en vertolkt ze smaakvol. Met een precieze dictie en timing, en een zelfverzekerde volwassenheid."

Het opnameproces onder leiding van de Israë­lische musicus Gilad Atzmon speelde zich af in Londen met voor de zangeres onbekende muzikanten. Wij kennen hen als de vaste mannen van de Brabantse vocalist Gerard van Maasakkers. 'So it goes' vormt, ondanks de veelvormigheid, een eenheid en dat komt omdat Simonian met haar lichte, elegante stem met kartelrandje het groepsgeluid domineert.

Behalve De Win zijn te horen Rinus Raaijmakers (bas), Harry Hendriks (gitaren), Arthur Lijten (drums) en Thierry Castel (piano). Atzmon hanteert de sopraansax, de klarinet en het accordeon. De productie van het album is zeer verzorgd. Simonian schrijft fijne­gevoelige liedjes en vertolkt ze smaakvol. Met een precieze dictie en timing, en een zelfverzekerde volwassenheid.

Hans Invernizzi

Misschien is het creëren van ruimte in de muziek, het weglaten van noten, evenzeer het kenmerk van 'goede muziek' als het spelen van die noten. 'Strong Place' is daarvan een mooi voorbeeld. Het debuut van pianist Antonio Figura laat dat horen. Zijn klankpalet is verstild en ruimtelijk. Met zijn trio, met drummer Kendrick Scott en bassist Vicente Archer (beiden ook de ritmesectie van Herbie Hancock), schept hij muziek die impressionistisch van aard is. Fantasievol en associatief van karakter.

"Het album 'Strong Place' is een combinatie van improvisaties à la Keith Jarrett, de dynamische muziek van Ahmad Jamal en de lyriek van Stefano Bollani."

De relatief lange composities worden precieus en bescheiden gespeeld. Figura neemt de tijd om te ontdekken hoe dynamiek en accentueringen de ruimte in bezit nemen en laten ontstaan. Elementen uit de klassieke pianomuziek, uit de bebop en de free-jazz vloeien samen tot een imponerend scala waarin Figura zich een meester van de verbeelding toont. Een combinatie van improvisaties à la Keith Jarrett, de ritmisch en dynamische muziek van Ahmad Jamal en de lyrische structuren in het spel van iemand als Stefano Bollani, komen samen op 'Strong Place'. Italiaanse dichtkunst in de lommerrijke omgeving van de New Yorkse wijk Brooklyn.

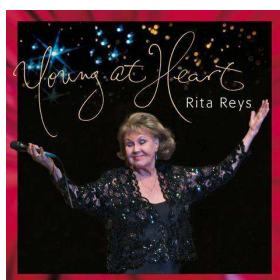
Frank Huser

MICHEL BORSTLAP
Solo 2010
 Gramercy Park Music

Bekijk Michiel Borstlap in DWDD:
http://www.youtube.com/watch?v=wl_QVb-I3sQ

RITA REYS
Young at heart
 Wedge View Music

Rita Reys zing 'Young at Heart':
<http://www.youtube.com/watch?v=Z6I8kvRp7kg>

VERVOLG CD-RECENSIES

Een soloproject is meestal een mijlpaal in de carrière van een muzikant. Er is moed voor nodig. Je stelt je kwetsbaar op; je moet het publiek in je eentje weten te boeien. Pianist Michiel Borstlap nam deze stap al een paar jaar geleden en met 'Solo 2010' doet hij dat opnieuw. Hij doet dat op zelfverzekerde wijze in bijna zeventig minuten, met veertien eigen stukken en 'Four In One' van Thelonious Monk. De muziek is van een hoog improvisatieniveau en Borstlap maakt een duidelijke knipoog naar klassieke muziek. Er is veel rust en stilte tussen de noten, en een weloverwogen zoeken naar het verdere verloop van de muziek. Dat alles gaat vergezeld van een sprankelend toucher. Achter veel stukken zit een verhaal. Soms is de aanleiding somber, over lieve mensen die ziek zijn en sterven. Maar ook een liedje dat een cadeau was voor een jubilerende vriendin. Bij een blinddoektest van 'Crazy Love' zal het vaak voorkomen dat men denkt een energieke Keith Jarrett te horen. Toch is de stijl van Borstlap vooral zijn eigen stijl. Bovendien is het album bijzonder mooi opgenomen.

Bij de cd zit ook een dvd. Deze bevat opnamen van een concert in de Dominicanenkerk in Maastricht. Artistiek gezien is deze dvd interessant en hij bevat voor de helft standards. De geluidskwaliteit is uiteraard minder dan de cd. Het blijkt nu eenmaal niet haalbaar om een goede dvd te leveren als bonus bij een cd. Hij is met twee of drie camera's gefilmd, maar de beelden van schuinboven lijken wel door een beveiligingscamera gemaakt te zijn. Daarnaast staat er ook een Engelstalig interview van jazz-journalist Bert Jansma op het schijfje. Als extraatje zit er in het doosje een code om nog een bonustrack te downloaden: 'Risonanza'.

Peter J. Kortzen

Een nieuwe cd van Rita Reys. Zo vanzelfsprekend is dat niet, want deze dame is al 85. Maar 'Young at Heart' is een plaat waarmee ze voor de dag kan komen. Als ik de cd in een woord mag typeren, dan is dat 'mellow'. Dat is allereerst de zang zelf. Maar het woord is ook van toepassing op de gastbegeleiders, saxofonist Scott Hamilton en Thijs van Leer op zijn Hammond B3. Van mij had Hamilton gerust wat minder 'mellow' mogen zijn. Hij had best eens in de hogere regionen mogen blazen, of met enige felheid uit mogen pakken. Ook hij had van mij wel een extra kopje koffie mogen drinken tijdens de opnamen, puur voor de afwisseling. Peter Beets of Thijs van Leer zouden mans genoeg geweest zijn om de vrijgevallen ruimte in te vullen. Of gitarist Martijn van Iterson. Hij begeleidt Reys in het laatste nummer, 'Detour Ahead', in zijn eentje.

Rita Reys opent de cd met 'You leave me Breathless'. En ja, ze liet mij inderdaad ademloos achter. De stukken zijn over het algemeen vrij rustig van aard en zo nu en dan suggereert Reys de hogere tonen. Maar het blijft zuiver van toon. Ella Fitzgerald zong tegen het eind van haar leven niet meer toonvast. Dat was ontierend. Die missers hoor je bij mevrouw Reys niet. Met drie uitroepetekens. Je zou kunnen jammeren over de wat ruime tremolo's in de lange tonen, maar die met mate toegepaste zangstechniek 'is all in the game'.

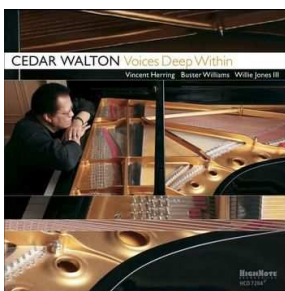
Ik herhaal het nog maar eens 'mevrouw hier' is 85 en zingt nog de sterren van de hemel zingt. Na 'Loss Of Love' uit 2004, is deze cd opnieuw een muzikaal hoogstandje van een geweldige zangeres. **Hessel Fluitman**

BLEU
Strong relation
Jazz 'n' Arts

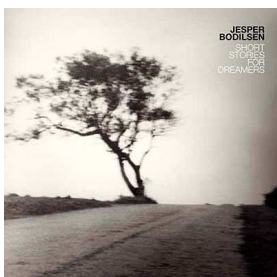

Bekijk trompettist Lorenz Raab:
www.youtube.com/watch?v=x3c7VVNJGnc

CEDAR WALTON
Voices Deep Within
HighNote

JESPER BODILSEN
Short stories for dreamers
Stunt Records

Beluister Jesper Bodilsen; klik hier:
www.youtube.com/watch?v=xj4vzVfqeYM

VERVOLG CD-RECENSIES

Bleu is de naam van het Oostenrijkse trio met Lorenz Raab (trompet, bugel, harmonium), Ali Angerer (tuba, dulcimer) en Rainer Deixler (drums, percussie). 'Strong relation' is na 'Bleu' (2001), 'Vivid' (2002) en 'Play' (2005) het vierde album van dit drietal. De muziek van Bleu zou je experimentele improvisatie kunnen noemen. Zowel de instrumentatie als de composities bevinden zich op het vlak van de avant-garde. Het is stilistisch bijzonder verfijnd. Sfeervolle 'soundscapes', dromerig, etherisch en spiritueel. Door het spel met gedempte trompet ontstaat een lichtvoetig, ijl klankbeeld. De dulcimer (een instrument verwant aan de citer) geeft de muziek daarbij een fragiel karakter, wat ook doet denken aan werk van oud-speler Anouar Brahem. Het spel van Lorenz Raab heeft iets weg van dat van Nils Petter Molvær. 'Strong relation' fascineert door de elegante wijze waarop de improvisaties gestalte krijgen, improvisaties met een sterk ruimtelijk effect. Het is 'klein' gehouden, speels en subtiel in de dynamiek.

Frank Huser

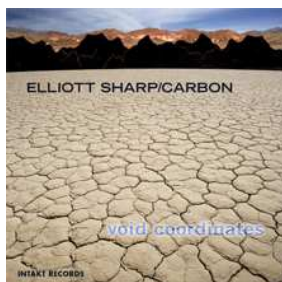
Oorspronkelijk komt hij uit Texas en leefde in de tijden van alle groten uit de jazz: pianist Cedar Walton. Al in 1955 verhuisde hij naar New York. Zo is hij te horen op de legendarische lp 'Giant Steps' van John Coltrane (1959). Begin jaren zestig maakte hij deel uit van Art Blakey's Jazz Messengers.

Voor de registratie van 'Voices Deep Within' meldde Walton zich bij de befaamde studio van Rudy van Gelder. Het album is heel mooi opgenomen met veel aandacht voor het sonore basgeluid. Walton koos voor dit album acht composities uit, waaronder drie van hemzelf. Dit repertoire past bij de klassieke aanpak van de cd. Vincent Herring speelt op vier stukken tenorsaxofoon, verder: de stabiele tandem Buster Williams op bas en Willie Jones III op drums. Herring is helaas geen aanwinst, het ensemble zou als trio al groot genoeg zijn. Zijn spel maakt de stukken waarin hij meedoet onnodig nerveus. Dat wordt onder anderen veroorzaakt doordat hij bij hoge tempo's onnauwkeuriger gaat fraseren. Cedar Walton heeft wel meer platen gemaakt zonder blazer(s). En in een trio is hij juist meesterlijk.

Peter J. Kortzen

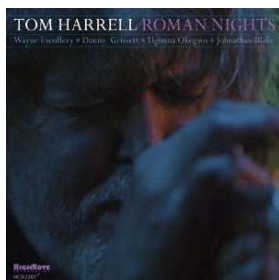
De Deense contrabassist Jesper Bodilsen heeft met Ulf Wakenius op elektrisch gitaar, Peter Asplund op trompet en bugel, en Severi Pyysalo op vibrafoon en melodica, een groep om zich heen gevormd waarmee hij op deze plaat in verschillende formaties speelt. Duetten met Ulf Wakenius en stukken in trioform en met het kwartet. Mede dat maakt 'Short stories for dreamers' een gevarieerde en aantrekkelijke plaat. De titel van de plaat doet denken aan de ondertitel van het werk dat gitarist Pat Metheny met bassist Charlie Haden maakte, 'Beyond the Missouri sky - short stories' (1997). En niet alleen de titels hebben een overeenkomst, ook de muziek op beide platen is qua ambiance verwant aan elkaar. Ingetogen en terughoudend gespeelde composities die mede door het ontbreken van drums vooral in melodisch opzicht een sterk karakter dragen. Getemperd zonlicht, zachte pastelkleuren en weidse landschappen. Dat is het beeld waarin de korte verhalen worden verteld. De titel van de plaat zegt het; 'Short stories for dreamers' is een bundeling van korte verhalen voor mensen die bereid zijn te dromen. En dat is niet alleen voorbehouden aan romantici.

Frank Huser

ELLIOTT SHARP CARBON**Void Coordinates****Intakt**

Bekijk deze formatie tijdens een optreden in Groningen:

<http://www.youtube.com/watch?v=glxJibBef0c>

TOM HARRELL**Roman Nights****High Note****VERVOLG CD-RECENSIES**

Gitarist Elliott Sharp was een van de boegbeelden van de New Yorkse noise-scene van de jaren tachtig. Vooral met zijn groep Carbon maakte hij indruk, en na een heel lange radiostilte (zo'n zeventien jaar) is dat kwintet nu terug. Als componist maakt Sharp gebruik van wiskundige begrippen, zoals de Fibonacci-reeks en de Gulden Snede. Toch klinkt de muziek van Carbon (ondanks waanzinnige maatsoorten als 25/8) bepaald niet mathematisch. De zware basgitaar van Marc Sloan, en de in elkaar hakende patronen van de elektrische harp van Zeena Parkins en Sharps gitaren, het precieze drumwerk van Joseph Trump en de synthesizerpartijen van David Weinstein zorgen vaak voor hypnotische effecten. Dat kan doordat de muziek in je ziel wordt gebeukt (zoals in 'Eukaryonic'), maar soms ook door verrassend lieflijke en melodische patronen die op de typische Carbon-manier worden uitgewerkt (bijvoorbeeld in 'Fermion' of 'Holoscene'). In dit laatste nummer is de leider te horen op zijn (gebogen) sopraansaxofoon, een instrument dat hij op goed gekozen plekken inzet als melodie- en solo-instrument. Het is goed nieuws dat Carbon weer actief is, en het presentatieconcert eind maart in het Amsterdamse Bimhuis liet horen dat de band live ook weer indruk maakt, en niet alleen door een stevig volume.

Herman te Loo

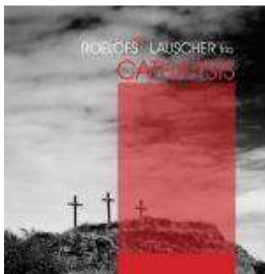
Tom Harrell staat hier in Nederland te boek als de trompettist die bij Rein de Graaff op zijn 'New York Jazz'-lp/cd uit 1979 meeblied en bij Fleurine op haar debuut-cd 'Meant to Be'. Maar hij heeft als leider vele cd's gemaakt en is op cd's ook nog al eens te horen als sideman. Op 'Roman Nights' zijn nieuwste opname, speelt hij samen met Wayne Escoffery op tenorsax, Danny Grissett op toetsen, Ugonna Okegwo op bas en Jonathan Blake op drums. De muziek van Harrell hopt tussen up-tempo hardbop en lyrische ballads, die hij op bugel speelt. Stuk voor stuk zijn het afgeronde stukken. Harrell brengt met een perfecte toon zalige muziek te gehore.

"Harrell is een meester van de gave sound. Hij brengt met een perfecte toon zalige muziek ten gehore. 'Roman Nights' is een perfecte jazzplaat."

Het openingsnummer, 'Storm Approaching', speelt Tom Harrell op trompetsnelheid met zijn bugel. Het is een mooi voorbeeld van hedendaagse hardbop. De ballad 'Roman Nights', het titelstuk, is een schoolvoorbeeld van zijn warme sound op bugel. Het wordt uitgevoerd door Harrell, met alleen de piano en de bas achter zich. Het thema van 'Study in Sound' lijkt uit de pen van Wayne Shorter te zijn gekomen. Het doet denken aan de muziek die hij eind jaren zestig schreef bij Miles Davis. Voor het trompetspel gaat die vergelijking uiteraard niet op. Tom Harrell is daarin zichzelf. Hij formuleert lange zinnen die mooie golvende verhalen vertellen. Harrell is een meester in het maken van die lijnen. De trompettist heeft indertijd met Dizzy Gillespie gespeeld, maar qua sound komt hij meer in de buurt van Clark Terry. Ook een meester van de gave sound, op zowel trompet als bugel. De stukken komen fel en zelfverzekerd uit de speakers. Daar lijken de kwintetleden op te zijn geselecteerd. Samen hebben ze een perfecte jazzplaat afgeleverd.

Hessel Fluitman

ROELOFS2 LAUSCHER TRIO
Catharsis
Prova Records

VERVOLG CD-RECENSIES

Drummer Geert Roelofs en bassist Werner Lauscher vormden samen het ritmetandem van het Corneille/Roelofs trio. Met het overlijden in 2005 van pianist Glenn Corneille, de creatieve motor van dat trio, kwam een eind aan die formatie. Roelofs en Lauscher zetten het trio nu voort met Mike Roelofs op de piano. Hij is de winnaar van de Glenn Corneille prijs 2008. Zo ontstaat een nieuw trio met twee Roelofsen (geen familie!) in de gelederen: Het Roelofs2 Lauscher Trio. Ondanks de banden met het verleden, is het een geheel nieuw trio geworden. Mike Roelofs heeft de afgelopen jaren een heel eigen geluid ontwikkeld. Dat kun je op verschillende van zijn cd's terugvinden. Ook heeft hij in het project Surfcake ervaring opgedaan met nu-jazz. Een richting die je hier trouwens niet terughoort.

Mike Roelofs haalt op de cd 'Catharsis' een warme volle klank uit de piano. Het strakke slagwerk van Geert Roelofs accentueert die klank. Samen creëren ze een innerlijke swing die door de contrabas van Werner Lauscher wordt versterkt. Om ten volle te genieten, moet je de spanning die ze ontwikkelen rustig op je af laten komen. Al in het openingsnummer geeft Heerlenaar Roelofs met gedetailleerd en melodisch slagwerk zijn visitekaartje af. Ik heb het idee dat zijn slagwerk in België en Frankrijk bekender is dan in Nederland. Hier is hij vooral bekend van het eerdergenoemde trio en de groep van tenorsaxofonist Willem Hellbreker.

De stukken zijn evenwichtig en zonder open einden. Mike Roelofs bouwt ze voorzichtig op. Datzelfde geldt voor zijn improvisaties. Hij laat zich niet verleiden om uit de bocht te vliegen. Zelfs niet in 'Monsterverbond', terwijl de titel daar toch genoeg aanleiding toe zou kunnen geven. Het stuk lijkt echter meer over grote vriendelijke reuzen te gaan, dan over monsters. Hoe dan ook. Het Roelofs2 Lauscher Trio maakt met vloeiend samenspel inhoudelijk sterke muziek. Een mooi begin van een nieuw leven.

Hessel Fluitman

I COMPANI
Last Tango in Paris (CD)
ic disc
www.icompani.nl

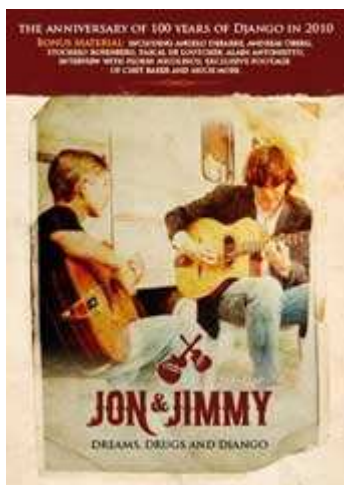

Een klein jaar geleden kwam er al een bescheiden dvd van het project 'Last Tango in Paris' uit, en nu is er dan de cd-versie van. Saxofonist Bo van de Graaf vroeg Loek Dikker (zelf een gelauwerd filmcomponist én jazzpianist) om de soundtrack van Gato Barbieri voor Bernardo Bertolucci's klassieker voor zijn I Compiani (uitgebreid met een aantal strijkers) te bewerken. Het resultaat is, zoals ik ook al naar aanleiding van die dvd (in Jazzflits 119, van 8 juni 2009) vaststelde, verbluffend. Van de Graaf is ongegeneerd emotioneel op zijn tenorsaxofoon, en gaat overtuigend aan de haal met de schitterende muziek van zijn held Barbieri (zonder overigens in epigonisme te blijven hangen). Zoals hij het ook in de hoestekst stelt: de tango is voor hem geen dansmuziek, maar muziek van passie en vrijheid. En dat is natuurlijk ook waar het in de film om gaat. Ditmaal dus geen beelden (hooguit wat flarden dialoog), maar wel een uitstekende geluidskwaliteit, en een gloedvolle vertolking van de filmmuziek, plus nog wat extra's – een aantal tango's van eigen hand, die fraai aansluiten bij de rest van het materiaal. Bovendien kan het ook weer zo zijn dat het beeld afleidt van de muziek. Probeer het maar eens door de dvd en de cd om en om te tot je te nemen. Vervelen doet het zeker niet, want dit is muziek die steeds verder doordringt in je ziel.

Herman te Loo

DVD-RECENSIE

JON & JIMMY Dreams, drugs and Django Euforia

Bekijk de trailer van deze film:
www.youtube.com/watch?v=xth7wnvxdTQ

Voor de duidelijkheid: dit is geen registratie van een concert van de Sinti-gitarist Jimmy Rosenberg met de begaafde Noorse zigeunerjazzgitarist Jon Larsen, maar een documentaire van de avonturen van Jon met Jimmy. Een documentaire met behoorlijk wat aangedikte dramatiek. Nou is de levensloop van Jimmy Rosenberg behoorlijk dramatisch, dat wel. En Jon Larsen komt zeker authentiek over in zijn pogingen om Rosenberg weer op het rechte pad terug te krijgen. Maar om dat nou zo'n emotionele lading te geven, stuit mij tegen de borst. Een dvd met een registratie van de muziek van Jimmy Rosenberg als hoofdonderdeel, en een zakelijker gebracht verslag van zijn contacten met behalve gitarist, ook organisator en platenproducer Jon Larsen als bonus, zou wat mij betreft passender zijn geweest.

In 'Dreams, drugs and Django' leer je veel over het hectische en van drugs vergeven hopeloze leven van de jonge gitarist Jimmy Rosenberg. De flarden gitaarspel tonen dat hij een van God gegeven gitarist is, met een mateloze virtuositeit. Die momenten zie je met open mond aan. In de film komt ook nog een aantal andere gitaristen langs die proberen om Django Reinhardt naar de kroon te steken. Verder krijgen liefhebbers van Stochelo Rosenberg, de Zweed Andreas Öberg, de Fransman Pascal Loutchet en van Django zelf, snippets van hun held te zien. Te weinig om voluit van te genieten, maar toch.

Naast de documentaire zijn als bonus verschillende (korte) interviews opgenomen, waarin ook wordt gespeeld. De Noorse accordeonist Stian Carstensen laat in zijn interview vooral zijn instrument spreken. Dat levert een minuut of tien fantastische muziek van hem en Rosenberg op. Als de lens van de camera even niet scherp staat op Jimmy Rosenberg, lijkt het net alsof je door met tranen omflooerste ogen kijkt. Dat vind ik dan weer wel een mooi moment. Als ondergeschoven bonus vind je in het interview met Larsen nog een paar fragmenten van trompettist Chet Baker, tijdens een van zijn laatste plaatopnamen in 1988.

Hessel Fluitman

CONCERT

VETERAAN ROY HAYNES MET JEUGDIGE BAND IN ROTTERDAM

Drummer **Roy Haynes** ging er op 1 mei in LantarenVenster vol tegen aan. Hij deed Rotterdam aan als onderdeel van zijn Roy Haynes' 85th Birthday-tournee. Die maakt hij met de twintigers van zijn Fountain of Youth Band.
(Foto: Joke Schot)

CONCERTVERSLAGEN

NEW COOL COLLECTIVE BIG BAND

Datum en plaats:

23 april 2010,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

De New Cool Collective Big Band mocht dit jaar het jazzseizoen van Hothouse Redbad afsluiten. Normaliter kan Hothouse op tussen de vijftig en 170 bezoekers rekenen. Op dit concert kwamen echter krap vierhonderd mensen af. Het tekent de populariteit van de band. Het latin-repertoire, gemixt met jazz, grooves en een flinke dosis elektronica, staat dan ook garant voor een imponerende partij muziek.

Nadat Benjamin Herman had afgetrapt, rolden de achttien man en een vrouw als een wals (in GT-uitvoering!) over je heen. Het komt niet vaak voor dat je zo'n muur van geluid op je af voelt en hoort komen. Het zou me niet verbazen als de zaalwanden tijdens het optreden bol hebben gestaan.

De New Cool Collective Big Band. (Foto: Frans Hanswijk)

De New Cool Collective Big Band speelde vooral stukken van zijn nieuwe cd 'Pachinko'. De bezoekers kregen dus een nagenoeg nieuw programma voorgeschoteld. Het totaalgeluid van de band was vrij donker gekleurd. Behalve de reguliere baritonsaxofonist, deze keer Katharina Thomsen, waren namelijk nog twee baritonsaxen naar Leeuwarden gekomen. De drie baritons honkten al in het tweede nummer even stevig unisono met de bas-trombone. Een fraai staaltje spierballenjazz. In een ander stuk, de titel is me helaas ontgaan, werd voortdurend een traag motiefje gespeeld, waar omheen de overige muzikanten woest een waas van geluid produceerden. Spanning en dreiging alom. Met een compositie van de Puertoricaanse bassist Leslie Lopez, 'Sugar Rush', kwamen we in eerste instantie weer in regulier bigband-vaarwater terecht. Maar al gauw trok Miguel Martinez op zijn altsax flink van leer. Hij sloeg de bezoekers met emotionele powerjazz om de oren. Natuurlijk werd gitarist Anton Goudsmit nog even in het zonnetje gezet, als solist, maar ook als aanstaand ontvanger van de VPRO-Boy Edgarprijs. Tegen het eind van het concert werden nog wat succesnummers uit de vorige eeuw van stal gehaald: 'Con Que' en 'Lucoolmi'. Alle remmen gingen toen los. De zaal werd totaal overdonderd door het vraag en antwoordspel met de Spaanse teksten. De band beëindigde het concert met de afsluiter van de nieuwe cd: 'Japanese Bonus'. Nadat de laatste noten hadden geklonken, kon de stand worden opgemaakt: iedereen was volledig binnenste buiten gekeerd door Benjamin Herman en de zijnen!

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

CARLA BLEY

The lost chords find Paolo Fresu

Bezetting:

Carla Bley (p),
Paolo Fresu (tp),
Andy Sheppard (ts),
Steve Swallow (b),
Billy Drummond (d).

Datum en plaats:

4 mei 2010,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Carla Bley op 4 mei in Rotterdam.
(Foto: Joke Schot)

Dodenherdenking 2010 was precies een uur voor aanvang van het concert. Het had diepe indruk op pianiste/componiste Carla Bley gemaakt. "Wij hebben zoiets niet in Amerika. Daarom wil ik het eerste stuk, een lange vijfdelige suite, die ik de 'Banana-suite' heb genoemd, opdragen aan alle slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog." Het was inderdaad een lange suite. De delen (ik telde er wel meer dan vijf) heetten: 'Banana 1', 'Banana 2' enzovoort.

Bley heeft een bijzondere werkwijze. De hoofdbestanddelen van het concert waren vorm en compositie. Ze zette de stukken heel direct in met simpele handgebaren. Vrijwel meteen was het melodische deel voor Fresu en Sheppard terwijl ze zelf op de achtergrond bleef. Fresu is 'een vondst'. Carla Bley zocht een bijzonder trompetgeluid en vond Fresu: "... elegant en oplichtend, aards én verheven." Op onverstaanbare wijze produceerde hij op zijn bugel heel bijzondere muziek. Als de tenor van Sheppard razendsnel fraseerde legde Fresu daar overheen een langzame lyrische laag. Geweldig! En dan was er natuurlijk Carla Bley's partner Steve Swallow op bas. Hij heeft in de lagere regionen zo'n heerlijk zoemend geluid. Je herkent hem direct. Drummond bleef het hele concert een aansporende factor. Het leek wel of hij het was die de intensiteit van de solo's van de blazers bepaalde.

Na de suite werden er nog enkele stukken gespeeld, onder meer 'Liver of Live' en 'Ad Infinitum'. Ze staan ook op haar laatste cd. Sheppard, met wie Bley al jaren samenwerkt, rekende blijkbaar op een stuk voor zijn sopraansaxofoon, maar die bleef het hele concert opbespeeld. Fresu had ook een gedempte trompet klaarliggen; hij gebruikte hem alleen in de toegift.

Pianiste Carla Bley tijdens de soundcheck met trompettist Paolo Fresu. (Foto: Joke Schot)

Naast prima geluid was er blijkbaar een nieuw lichtplan want de muzikanten werden goed belicht. Bovendien was er extra licht boven Bley; ze is ten slotte al 74. Ook nu weer bleek ze een talentvolle componist wiens spel in dienst is van de meerderheid én de compositie.

Peter J. Korten

SIPIAGIN/TEEPE QUARTET

Bezetting:

Alex Sipiagin (tp),
Joris Teepe (b),
Eric Kooger (dr),
Jasper Soffers (p).

Datum en plaats:

19 april 2010,
De Oosterpoort, Kleine Zaal,
Groningen.

Alex Sipiagin (links) en Joris Teepe.
(Foto: Willem Schwertmann)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

De IJslandse vulkaan Eyjafjallajökull gooide op 19 april roet in het eten. Op het programma van De Oosterpoort stond een concert in de reeks 'New York comes to Groningen', maar de New Yorkse Dave Kikoski (piano) en Gene Jackson (drums) moesten helaas verstek laten gaan. De hoofdrol was daarom deze avond weggelegd voor de in New York woonachtige Rus Sipiagin. Hij heeft een formidabele beheersing van de trompet. Sipiagin schoot wortel in New York rond de tijd dat bassist Joris Teepe dat ook deed. Die gezamenlijke roots kwamen in het concert duidelijk naar voren.

New Yorker Alex Sipiagin in actie in Groningen.
(Foto: Willem Schwertmann)

Teepe, die de serie 'New York comes to Groningen' organiseert, stak ook zijn voorliefde voor de Big Apple niet onder stoelen of banken. Zo leidde een concertbezoek aan de New Yorkse jazzclub Smalls tot het componeren van 'Small Fire Big Flames', een mooi nummer in de virtuoze Teepe-stijl. Dat Teepe met één been in Groningen en het andere in New York staat, bleek ook omdat hij, geheel in de stijl van de naam van de serie, regelmatig onverwachts van Engels naar Nederlands switchte, en andersom.

De afwezige New Yorkers werden overigens uitstekend vervangen door de Nederlandse pianist Jasper Soffers en de drummer Eric Kooger. Soffers, die onder meer werkzaam is bij het Metropole Orkest, liet in zijn energieke pianospel interessante harmonische wendingen horen en verraadde hier en daar dat hij goed naar Kikoski had geluisterd. Drummer Eric Kooger mocht tegen het einde van het concert virtuoos uitpakken in een ode aan zijn avant-garde collega Rashied Ali.

De heren speelden een herkenbare New Yorkse-stijl, met duidelijk roots in de hardbop van drummer Art Blakey en trompettist Roy Hargrove. Het vulkanisch geweld bleef deze avond niet alleen beperkt tot IJsland.

Bart Hollebrandse

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

BOER'NJAZZ

JONAS KNUTSSON TRIO

Bezetting:

Lena Willemark (voc, viool),
Mats Öberg (keyb),
Jonas Knutsson (ss, bar.s).

Datum en plaats:

4 mei 2010,
Galerie/café Agueli,
Blecktornsgränd 9,
Stockholm-Zuid.

Fäbodjazz (boer'njazz) noemden jazzpuriteinen in de jaren vijftig de 'coole' muziek van de Zweedse baritonsaxofonist Lars Gullin (1928-1976) soms smalend. Zijn werk bevat invloeden uit de nog springlevende Zweedse volksmuziek. Saxofonist Jonas Knutsson (1965) zet die traditie voort.

Jonas Knutsson. (Foto: Patrik Cederman)

Jazz Under Stjärnorna

Ook dit jaar wordt op het voetbalveld van Brantevik weer een serie jazzconcerten gegeven onder de titel Jazz Under Stjärnorna ('Jazz Onder de Sterren'). In het Zuid-Zweedse dorp bij Simrishamn staan op het programma optredens van Lagaylia Frazier & Jan Lundgren Trio en Tingvall trio (7 juli), Viktoria Tolstoy en Caroline Leander (14 juli), The Real Group (close harmony) en Lutz Büchner & Sandra Hempel (21 juli), Tommy Körberg en Kristina Gustafsson (28 juli) en ten slotte Nils Landgren Funk Unit en Magnus Lindgren Batucada Jazz (4 augustus). De doorgaans Zweedse muzikanten komen voor een groot deel uit de stal van het Duitse ACT-label. De concerten beginnen telkens om 18.00 uur. Zie verder <http://www.jazzbrantevik.se/>.

De Zweed maakte drie cd's met gitarist Johan Norberg voor het Duitse ACT-label: 'Norrländ I', 'II' en 'III'. Nummer II heeft zelfs als ondertitel 'Cow Cow'. Naar de wortels van zijn muziek hoeft je dus niet te raden. Hoewel Knutsson ook buiten Zweden bekend is, voelt hij zich niet te groot om in een galerietje in Stockholm-Zuid onder de titel Knutssons Karameller (K.'s snoepjes) voor maximaal een dertigtal toehoorders een serie concertjes te geven. Eerder dit seizoen trad de muzikant er op met de Belgische pianiste/zangeres/componiste Mathilde Renault, met wie hij de cd 'Louana' maakte. Knutsson is overigens op meer de honderd cd's te horen. De meeste maakte hij niet onder zijn eigen naam. In galerie/café Agueli aan de Blecktornsgränd 9 trad hij dinsdag 4 mei op met jazzpianist Mats Öberg en violiste/zangeres Lena Willemark. De laatste is een folkmuzikante. Met beiden werkte de saxofonist eerder intensief samen.

Ook nu maakte het trio een fusie van jazz en folk. Willemark speelde en zong Zweedse volksmuziek, waarna het drietal er samen lustig op los improviseerde. Knutsson bespeelde zowel de sopraan- als baritonsaxofoon. En dat allemaal voor 6 euro entree. Wereldberoemd in Stockholm!

Lo Reizevoort

FESTIVALS

Joe Lovano wordt verwacht tijdens Jazz Middelheim 2010. (Foto: Joke Schot)

JAZZ MIDDELHEIM

Park den Brandt, Antwerpen
12 tot en met 15 augustus 2010
<http://www.jazzmiddelheim.be>

Met onder anderen: Wayne Shorter Quartet, Hank Jones Trio, Ahmad Jamal, McCoy Tyner Trio feat. Joe Lovano, Dave Holland Flamenco Project, Toots Thielemans, José James en Jef Neve, Jeroen Van Herzeele Quartet, Aka Moon + Baba Sissoko & Black Experience, het World Saxophone Quartet + M'Boom en Chris Joris Experience.

Jazz Middelheim wordt mede georganiseerd door de Vlaamse omroep. Radiozender Klara zendt daarom alle concerten uit.

NORTH SEA ROUND TOWN

Diverse locaties, Rotterdam
25 juni tot en met 11 juli 2010
<http://www.northsearoundtown.com>

Met onder anderen: New Cool Collective Big Band, The Ploctones, Eric Vloei-mans, Miguel Zenón Quartet, Peter Beets, Rembrandt Frerichs Trio, Rob van de Wouw, Harmen Fraanje & Ntjam Rosie, Rik Mol en Lex Empress, Artvark Saxofoon Quartet, Oene van Geel Quartet en Codarts Summerschool.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

VERSLAG JAZZDAG

'DE JAZZLIEFHEBBER STERFT LANGZAAM UIT'

De jazzliefhebber zal langzaam uitsterven. Dat voorspelde Arno Prins van onderzoeksbureau TimBoodle 7 mei op de Jazzdag in Amersfoort. Hij presenteerde daar de uitkomsten van een onderzoek naar de muzikale smaak van de Nederlander. Mensen blijven verstokt aan de muziek uit hun jeugd, zo verklaarde hij, en dat is tegenwoordig geen jazz meer.

De typische jazzliefhebber is een goed opgeleide man van boven de vijftig. Binnen de groep zestigers houdt een op de tien Nederlanders van jazz en binnen de groep zeventigers zelfs een op de vijf. TimBoodle stelde dit vast op basis van een representatieve internetsteekproef onder 7.800 Nederlanders van twaalf jaar en ouder. Daarin werd de deelnemers gevraagd naar hun muzikale voorkeuren, onderverdeeld naar genres als klassiek, blues, jazz, rock, pop, soul etc. Drie jazzkenners definieerden twaalf subgenres jazz: nu-, cool-, free-, acid-, latin- en souljazz, New Orleans, bebop, hardbop, swing, vocaal en fusion. Bigband werd door de experts niet tot de jazz gerekend, maar kwam in de categorie 'overig' terecht. Het onderzoek werd in januari 2009 afgerond.

De jazzminnende vijftigers van nu worden uiteindelijk zestig- en zeventigjarige liefhebbers. De vrijgevallen plaatsen worden echter niet door de huidige dertigers en veertigers opgevuld, zo stelde TimBoodle-oprichter Arno Prins op basis van het onderzoek. Die blijven de muziek uit hun tienerjaren trouw en dat was in de meeste gevallen geen jazz. Met name voor het jazzgenre met de meeste liefhebbers, New Orleans, ziet Prins het somber in. Daarvan is de aanhang sterk vergrijsd (86% van de liefhebbers is ouder dan vijftig). Dat is niet toevallig. Hoe ouder het jazzgenre, het ouder de liefhebber, zo blijkt uit het onderzoek. Alleen vocale jazz doet het in alle leeftijdsgroepen ongeveer even goed.

Volgens TimBoodle zijn er ruim 1 miljoen jazzliefhebbers in Nederland (8% van de respondenten zette een jazzgenre in zijn of haar top 3 van favoriete muziek). Iets meer dan de helft van hen (56%) is man. Mannen hebben meer affiniteit met instrumentale muziek dan vrouwen, zo kan hiervoor als verklaring gelden. Vrouwen kiezen vaker voor vocaal. Iets wat ook onder liefhebbers van klassiek naar voren komt. Jazzliefhebbers wonen minder dan gemiddeld in het oosten van het land. In het noorden en zuiden bestaat de meeste kans om een liefhebber van de oude stijl te treffen. Nu-jazz, latin-jazz en vocale jazz mogen zich in het westen in de meeste belangstelling verheugen. Liefhebbers van cool-jazz spannen de kroon als het om de genoten opleiding gaat. En dat terwijl jazzliefhebbers gemiddeld genomen al de hoogste opleiding van alle Nederlandse muziekminnaars hebben. Ook de liefhebbers van klassiek doen voor jazzliefhebbers onder. Dat komt met name door het subgenre operette. Dat spreekt veel mensen met een lagere opleiding aan. Als goed opgeleide jazzliefhebber verdient u relatief vaak de kost als wiskundige, IT'er, bestuurder of sociaal wetenschapper, dan wel heeft u een baan in het transport. Hoe hoger de opleiding, hoe groter de ontvankelijkheid voor meer complexe muziek, zo blijkt uit het onderzoek van TimBoodle.

...vervolg op de volgende pagina

OVERLEDEN

Hans Dijkstal. (Foto: G. Dankmeyer)

Hans Dijkstal, 9 mei 2010 (67)

Oud-minister en VVD-prominent Hans Dijkstal stond te boek als een ware ambassadeur van de jazz. Dijkstal stak zijn liefde voor de jazz niet onder stoelen of banken. Hij presenteerde wekelijks het jazzprogramma 'Off the Record' op de ConcertZender, besprak nieuwe jazzplaten in het Financieële Dagblad en verzorgde ieder jaar voor de regionale zender Radio West uitzendingen vanaf het North Sea Jazz Festival. In de ogen van Hans Dijkstal was jazz een kunstvorm en moest de muziek ook als zodanig behandeld worden. In zijn vrije tijd speelde hij saxofoon in onder meer de Liberal Swing Formation. Oorspronkelijk was hij drummer. Dijkstal had kanker.

Lena Horne, 9 mei 2010 (92)

Rob McConnell, 1 mei 2010 (75)

Rob McConnell was een Canadese trombonist, arrangeur en orkestleider. Hij was leider van Boss Brass. Met die bigband maakte hij tal van platen en trad hij wereldwijd op. De band, opgericht in 1968, had een keur aan bekende Canadese jazzmusici in de gelederen, onder wie Ed Bickert (gt), Don Thompson (b), Terry Clarke (dr) en Sam Noto (tp). De groep ontving in de loop van de jaren diverse Grammy-nominaties. Rob McConnell maakte ook naam met zijn Rob McConnell Tentet. Hij overleed in Toronto aan de gevolgen van leverkanker.

VERVOLG JAZZDAG

Overigens is het geen jazzmusicus die bij de hoog opgeleiden als favoriete artiest bovenaan staat. Dirigent Jaap van Zweden wordt het meest genoemd, op de voet gevolgd door Janine Jansen. Trompettist Miles Davis is op plek 17 de eerste vertegenwoordiger van de jazz. Miles Davis is wel de populairste artiest onder de jazzliefhebbers. Na hem volgen trompettist Chet Baker (2), zangeres Ella Fitzgerald (3), trompettist Louis Armstrong (4) en Weather Report (5). Davis is ook de nummer een bij de vrouwelijke jazzliefhebbers. Met op twee Glenn Miller en drie Ella Fitzgerald. Bij de mannen staat de formatie Weather Report op een. Zij zetten Chet Baker op twee en de vrouwelijke favoriet Miles Davis op drie. Jazzliefhebbers houden ook van pop, klassiek en blues. Die liefde is niet geheel wederkerig. Popliefhebbers willen weinig van jazz weten. Wel staan bluesliefhebbers open voor jazz.

Miles Davis - de favoriete jazzmusicus van vrouwelijke jazzliefhebbers - tijdens het North Sea Jazz Festival. (Foto: Joke Schot)

En dat tot besluit nog een raadseltje. Wat is de overeenkomst tussen jazz en The Beatles ("I've got no kick against modern jazz. Unless they try to play it too darn fast. And change the beauty of the melody.")? Enig idee? Het antwoord luidt: zowel The Fab Four als jazz spreken overwegend hoog opgeleide Nederlanders aan.

Hans van Eeden

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 10 mei 2010

- 1. Catherine Russell**
Inside This Heart Of Mine
(World Village/Harmonia Mundi)
- 2. Trombone Shorty**
Backatown
(Verve Forecast)
- 3. John Pizzarelli**
Rockin In Rhythm: A Tribute To Duke Ellington
(Telarc)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

FESTIVALS

VPRO TONEJAZZ FESTIVAL

Toonzaal, Den Bosch
21, 22 en 23 mei 2010

Met: Franz von Chossy Trio, Erik Truffaz & Malcolm Braff, Tuur Florizoone TRICY-CLE, Nils Wogram Septet, Barnicle Bill en Ray Anderson's Pocket Brass Band.

De concerten zullen worden opgenomen en uitgezonden in VPROJazzLive in juni. VPRO Jazz is te beluisteren op Radio 6.

NEW FESTIVAL

Theater de Regentes, Den Haag
8 tot en met 17 juni 2010
(<http://newfestival.ning.com>)

Tijdens het NEW Festival geven studenten van het Koninklijk Conservatorium Den Haag concerten en doen ze tegelijkertijd hun eindexamen (bachelors, recitals en masters). Op 10 en 16 juni staat er jazz op het programma.

VARIA

Miles Davis door Leo Meijerink.

Leo Meijerink exposeert tijdens festival The Hague Jazz

De Blaricumse schilder Leo Meijerink exposeert op 11 en 12 juni tijdens The Hague Jazz in het World Forum. Van hem zijn olie- en acrylverfschilderijen te zien van onder anderen pianist Bill Evans, saxofonist Archie Shepp en pianist Thelonious Monk. Omdat het festival in het teken van Miles Davis staat, hangen de schilderijen van de trompettist (zie afbeelding) dit jaar rond de Miles' Home-zaal. (<http://www.leojazzart.nl>)

VERVOLG JAZZDAG

LOVE FOR SALE: 'DE JAZZ KAN VEEL MEER MET HET BEDRIJFSLEVEN SAMENWERKEN'

Er liggen tal van kansen voor de jazz om met het bedrijfsleven samen te werken. Dat betoogden sponsorexperts Jan Willem Klein Willink en Erik Ruts in een workshop tijdens de Jazzdag op 7 mei in Amersfoort. "Wat in de sport kan, kan zeker ook in de muziek. En misschien nog wel beter, want iedereen luistert naar muziek." Buma Cultuur is al op zoek naar een meerjarige sponsor voor de Nederlandse jazz.

Klein Willink ondersteunt de Buma bij die zoektocht. Er is zeker belangstelling in het bedrijfsleven, zo liet hij doorschemeren. Als de sponsor is gevonden, zal zijn naam overal in de Nederlandse jazzwereld moeten gaan opduiken. Op festivals, op de Jazzdag en bij vaderlandse jazzmusici. Tal van jazzfestivals hebben al de bereidheid uitgesproken om mee te werken, aldus Klein Willink. Verder komt er waarschijnlijk een nieuwe jazzprijs waaraan de naam van de toekomstige sponsor wordt gekoppeld.

Maar met een overkoepelende sponsor alleen kom je er niet, betoogde Klein Willink. De kunstsubsidies staan onder druk en dus zijn meer vervangende geldstromen noodzakelijk. Individuele jazzmusici of festivals doen er goed aan hun eigen sponsors te zoeken of andere vormen van samenwerking met het bedrijfsleven aan te gaan. Je hebt als 'jazz' genoeg te bieden, vindt hij: een publiek, uitstraling en een bepaalde muzikale sfeer.

Een prima voorbeeld van een samenwerking waarin alles op zijn plek valt, is volgens Klein Willink het optreden van zangeres Caro Emerald in een reclamefilmje van het drankmerk Martini. Emerald is er een ster door geworden en de naam Martini ligt nu op ieders lippen. Een typische win/win-situatie.

Bedrijven zijn gek op bekende musici, legde Klein Willink uit. Neem Anouk, die reclame maakt voor de ING of Marco Borsato, die dat voor Lays chips deed. Ook wil het bedrijfsleven graag zijn naam aan evenementen verbinden. Voorbeelden daarvan zijn de Deloitte Jazz Award of de Robeco Zomer Concerten. Bedrijven zijn eveneens voor sponsoring van podia te strikken. Zo bezit ons land een Ziggo Dome en een Heineken Music Hall. In zijn algemeenheid voelen bedrijven zich bijzonder aangetrokken tot 'groot en bekend', voegde Erik Ruts nog toe.

Het gaat bij sponsoring om het tot stand brengen van een verbinding tussen het product en het gesponsorde, benadrukte Ruts. Consumenten moeten de twee op een positieve manier met elkaar associëren. Zodat bijvoorbeeld de gedachte aan wielrennen onmiddellijk tot de gedachte 'Rabobank' leidt. "Sponsoring is indruk maken", vatte Erik Ruts samen. Daarom sponsort het IT-bedrijf Conclusion het North Sea Jazz Festival. Dat maakt meer indruk dan een droge opsomming van hun producten in een reclame. Door de verbinding met jazz krijgt het merk emotie.

Een sponsorend bedrijf neemt geld en communicatiemiddelen mee. En een merk met een zekere uitstraling. De marketing- en promotiemensen zijn op zoek naar interactie met de doelgroep van hun product. Een jazzartiest heeft ook een zekere uitstraling in de aanbieding, een bepaald imago. Verder heb je als artiest 'exposure' en fans in te brengen. Dat geldt overigens ook voor de jazz als geheel.

...vervolg op de volgende pagina

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser,

• Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp

en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin, en aan de website www.twitter.com/jazzflits. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
2. KeyJay@LAB & World Voices
28-05-10 - De Meervaart - Amsterdam (met: Do)

1. Piet Noordijk & Peter Beets
2. The Beets Brothers met Piet Noordijk
20-05-10 - Theater De Stoep - Speijkenisse
29-05-10 - Schouwburg De Kring - Roosendaal

1. Mike del Ferro Trio
2. Monica Akihari Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
2. State of Monc & Ben van den Dungen
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp
04-06-10 - Schouwburg Orpheus - Apeldoorn

1. Trio Bert Lochs
2. Lydia van Dam Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

www.jazzimpuls.nl

VERVOLG JAZZDAG

"Zorg ervoor dat de sponsor jouw fans bereikt", doceerde Ruts. En bedenk welk beeld de meeste bedrijfsdirecteuren van jazz hebben, vervolgde hij. "Dat is een donkere vent op een blaasinstrument in een donkere ruimte met alcohol. En misschien nog iets met improvisatie." Het logo van de Jazzdag - een trombonist met een onbestemde huidskleur - speelt daar goed op in, constateerde hij.

'Het North Sea Jazz Festival geeft het product van sponsor Conclusion emotie.' (Foto: Joke Schot)

Erik Ruts adviseerde om bij het zoeken van een sponsor dicht bij huis te blijven. Dat werkt inderdaad, beaamde een medewerker van het festival Haarlem Jazz. De winkeliers in de omtrek van het festival willen graag een steentje bijdragen, omdat de muziek voor de winkeliers interessante klanten naar de Haarlemse binnenstad trekt. En gitarist Jan Kuiper, ook aanwezig in de zaal, droeg zijn cd 'Akasha' als voorbeeld aan. Die maakte hij met steun van een hem bekende bedrijfsdirecteur. In ruil voor 2.000 cd's wilde het bedrijf wel de kosten van de productie voor zijn rekening nemen. Kuiper liet er 10.000 maken. Elke verkochte cd is nu pure winst en hij deelt ze ook gratis uit als promotiemateriaal.

Aan het eind van de workshop had expert Erik Ruts nog vijf tips voor de aanwezigen:

1. Stuur geen briefje, maar maak altijd persoonlijk contact. Probeer bedrijven te verleiden. Zeg bijvoorbeeld 'heeft u tien minuten voor een goed idee'.
2. Probeer meerdere sponsors te krijgen. Heb je al een sponsor, dan word je meteen een stuk aantrekkelijker voor andere sponsors.
3. Je kunt met maximaal drie namen impact maken. Worden het er meer dan vervalt de attentiewaarde.
4. Doe altijd iets (exclusiefs) terug en reserveer daar 20% van de sponsorinkomsten voor. Ga bijvoorbeeld met je band naar het kantoor van de sponsor.
5. En evalueer altijd na afloop van een evenement of een bepaalde periode. Zorg dat de sponsor goed ziet wat de sponsoring oplevert en bespreek indien nodig met hem of haar hoe het beter kan.

Hans van Eeden